

Ve Leddâllîn Amin

– Bayram KAYA · 14 Ekim 2016

Karanlığı yaşarız biz
aydınlıktan önce...
Karanlıkla şükredilir...
Karanlığadır söylence

Her hayat bir yaşam
Ya pırıl pırıldan bir anıt
Hani istemeziyle de, kanıt
Ya zulmetiyle bir akşam

Hay dedi, huy dedi
Milletin sorasına koy dedi
Kan kusturdu millete
Caminin mumunu yiyen kedi
"Onmaz" dediler ve bile
Bey oldu, muhterem oldu; adına sayın konu

Milletin hakını yemekle, bi güzel ondu!
Daha ne olsun
Hesap kitap dedi
Telaşları yendi
Ensesinde olan eceldi
Günü geldiğinde salacaya konu

Ver talkını, ye salkımı
Dediler:
"Ey cemaati müslim
Hakkınızı helal edin"
Derle soyundu; günahlardan yundu!

Bilmem doksan kaç, genç yaşında
Ekabirler hesaptan söyler başında
Hem de dimdik giden bir boyundu

İt yedi şeyta duasını okudu

Ne hesap ne kitap
"Amiiin" der
Temizler matığın
El hazirunuyla g nahtan
Anadan dođmuř oldu; her kötü yaşam böyle sondu!

Iradır ıra
Tüm aydınlığı kararmak gibi
Karanlığa da, pırılıtlar
İtin d l yd 
Amma
Renkli kiřilik denirle öldü

13.10.2016

Ve ledd ll n: (dođru yola ilet) deđil sapanların yoluna... amin.
İra: Huy, karakter, mizaç